

Strona skarżąca podnosi następnie, że Komisja nie uzasadniła swojej decyzji w sposób wystarczający. Zdaniem skarżącej uzasadnienie do ustanowienia wskaźników dotyczących produktów jest wadliwe. Podnosi ona, że wskazane przez Komisję zastrzeżenia dotyczące ewentualnych zakłóceń konkurencji są nieodpowiednio uzasadnione. Stanowi to naruszenie art. 296 akapit 2 TFUE.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

Strona skarżąca uważa, że zaskarżona jest również sprzeczna z zasadą proporcjonalności w zakresie dotyczącym ustanowienia wskaźników dotyczących produktów.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania.

Ponadto, skarżąca powołuje naruszenie zasady równego traktowania.

5. Zarzut piąty dotyczący konieczności stwierdzenia nieważności decyzji w całości.

Strona skarżąca stoi na stanowisku, że należy stwierdzić nieważność decyzji w całości, ponieważ w przypadku częściowego stwierdzenia nieważności, ograniczonej wyłącznie do wskaźnika dla produktu w odniesieniu do ciekłego metalu, konsekwencją byłoby automatyczne zastosowanie metody rezerwowej przy przydziale bezpłatnych uprawnień na podstawie art. 10 ust. 2 lit. b) w związku z art. 3 lit. c) zaskarżonej decyzji akapit trzeci zdanie drugie dyrektywy 2003/87. Stwarzałoby to dla skarżącej jeszcze gorszą sytuację polegającą na zastosowaniu błędnych wskaźników Komisji dla produktu w odniesieniu do ciekłego metalu.

(¹) Dz.U. L 130, s.1

(²) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32)

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2011 r. — Evonik Industries przeciwko OHIM — Bornemann (EVONIK)

(Sprawa T-390/11)

(2011/C 269/124)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Industries AG (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Johann Heinrich Bornemann GmbH — Geschäftsbereich Kunststofftechnik Obernkirchen (Obernkirchen, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji pozwanego (Drugiej Izby Odwoławczej) z dnia 19 kwietnia 2011 r. (sprawa nr R 1802/2010-2) w zakresie, w jakim międzynarodowemu znakowi towarowemu nr 918 426 „EVONIK” odmówiono rozszerzenia ochrony na terytorium Unii Europejskiej;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „EVONIK” dla towarów i usług z klas 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 16, 17, 19, 35, 37, 39, 40, 41 i 42 — międzynarodowy znak towarowy nr 918 426.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Johann Heinrich Bornemann GmbH — Geschäftsbereich Kunststofftechnik Obernkirchen

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy słowny znak towarowy „EVO” dla towarów i usług z klas 7, 37 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 75 oraz art. 76 rozporządzenia nr 207/2009, i) ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, ii) ponieważ Izba Odwoławcza oparła swoje rozstrzygnięcie na zarzutach, do których skarżąca nie mogła się ustosunkować i iii) ponieważ Izba Odwoławcza oparła zaskarżoną decyzję na argumentie, którego wnoszący sprzeciw nie podniósł w postępowaniu.